

Академија умјетности Универзитет у Бањој Луци
Бања Лука – Република Српска

ВЛАДО С. МИЛОШЕВИЋ
етномузиколог, композитор и педагог

ТРАДИЦИЈА КАО ИНСПИРАЦИЈА
Међународни научни скуп

ПРОГРАМ

15. и 16. април 2011.

Организациони одбор скупа

Др Соња Маринковић

Председник Програмског одбора научног скупа

Факултет музичке уметности, Универзитет уметности у Београду

Мр Санда Додик

Академија умјетности, Универзитет у Бањој Луци

Факултет уметности
**Обраде народних песама за један глас и клавир у српској музици
(од њиховог настанка до почетка Другог светског рата)**

Ивана Весић,

Музиколошки институт САНУ, Београд

**У потрази за „родним гласом“: поимање функције и значаја фолклорног
музичког наслеђа у естетичко-музичким разматрањима Светомира
Настасијевића**

Пауза до 11.30 часова

Мр Небојша Тодоровић

Универзитет у Нишу,

Факултет уметности

Вокални циклуси Драгоја Ђенадера

Др Соња Маринковић

Универзитет уметности у Београду

Факултет музичке уметности

Вокално и вокално-инструментално стваралаштво Милана Михајловића

Ивана Миладиновић Прица

Универзитет уметности у Београду,

Факултет музичке уметности

**Традиција као „природно” лице канона – циклус
мадригала Јована Бандура**

Др Ира Проданов Крајишник – Наташа Црњански

Универзитет у Новом Саду,

Академија уметности

Карло Кромбхолц у потрази за „правом“ традицијом

Субота, 16. април 2011.

Пета сесија, 09.00 часова

Академија умјетности, учионица бр. 9

Предсједава Вера Гајановић

Мр Зоран Божанић

Универзитет уметности у Београду

Факултет музичке уметности

Третман имитације у ренесансној музичкој теорији и пракси

Мр Аница Сабо

Универзитет уметности у Београду,

Факултет музичке уметности

Кључне речи: музички облици, француске свите, Ј. С. Бах, барокни дводел и тродел

Ивана Весић,

Музиколошки институт САНУ, Београд

У потрази за „родним гласом“: поимање функције и значаја фолклорног музичког наслеђа у естетичко-музичким разматрањима Светомира Настасијевића

Увиђање важности музичког фолклора у заснивању уметничке музичке праксе, и уједно националне културе представљало је кључан чинилац у обликовању уметничке продукције, као и потрошње уметничких музичких остварења, те културне политике у Србији још од половине 19. века. Такво стајалиште пролазило је кроз различите видове разрада у периоду између два светска рата отеловљујући се у несродним и неподударним позицијама како композитора, тако и битних актера у музичком животу у вези са схватањем начина и сврхе апропријације музичког фолклора. Специфичан однос према проблему апропријације фолклора у односу на друге ауторе у том периоду показао је Светомир Настасијевић развијајући своје поставке истовремено кроз критичарски, теоријски и креативан рад. Фокусирајући се на сачуване естетичко-музичке списе овог аутора и делимично на објављене музичке критике, покушаћемо да укажемо на његове најзначајније претпоставке када је реч о поменутом проблему реконструишући теоријске оквире на којима су засноване. Том приликом ћемо упоредном анализом Настасијевићеве позиције са позицијама других аутора који су деловали у културној сфери у Србији сагледати њихове тачке „привлачења“ и удаљавања са циљем да идентификујемо групу актера којој је био идеолошки близак. Самим тим, извршићемо ширу контекстуализацију Настасијевићевог делања, излазећи из оквира музичког поља, како бисмо размотрили његово место у тадашњој српској култури.

Кључне речи: С. Настасијевић, српска музика, музички фолклор

Ивана Војновић

Универзитет уметности у Београду

Факултет музичке уметности

Магистарске студије Теорије музике

Неки могући структурни аспекти тоналитета и модуса

Може да се каже да сваки систем, било музички или, на пример, језички, поседује извесну ригидност у смислу поштовања сопствених унутрашњих законитости. Тако се у музици тонални па и модални систем због своје одређене херметичности оваплоћују кроз принцип према коме сваки њихов део нужно